

SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE «INNOVATIONS IN MEDICINE AND PHARMACY: CONTRIBUTION OF YOUNG SCIENTISTS»

Date: February 28, 2025

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ «ІННОВАЦІЇ В МЕДИЦИНІ ТА ФАРМАЦІЇ: ВНЕСОК МОЛОДИХ ВЧЕНИХ»

Дата проведення: 28 лютого 2025 р.

бувачів вищої медичної освіти. По-перше, ця методика ефективна для покращення рівня знань, формування компетенцій та розвитку професійних навичок. По-друге, навчання, яке поєднує теорію та практику, має вирішальне значення в медичних дисциплінах. По-третє, технологія проєктного навчання є найкращим варіантом для розробки інтегрованих проєктів, які розв'язують реальні проблеми та імітують професійне середовище. Водночас необхідно розробити системний підхід до оцінювання ефективності проєктного навчання, що потребує подальшого дослідження. Отже, впровадження проєктного навчання в медичних вищих навчальних закладах є перспективним напрямком удосконалення медичної освіти та особистісного зростання здобувачів вищої освіти.

Ключові слова: проєктне навчання, компетенції, клінічне мислення, інтегровані проєкти, оцінювання.

НАВЧАННЯ ЧЕРЕЗ ДИСКУСІЮ НА ЗАНЯТТЯХ ІЗ ОРГАНІЧНОЇ ХІМІЇ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ В КОНТЕКСТІ СТУДЕНТОЦЕНТРИЗМУ

Проворова В. О.

Науковий керівник: д.мед.н., проф. Ніженковська І. В.

Кафедра хімії ліків та лікарської токсикології

Завідувач кафедри: д.мед.н., проф. Ніженковська І. В.

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Київ, Україна

Актуальність: навчання, орієнтоване на студентів, є сучасним підходом до викладання дисциплін у вищій школі. Не винятком є базова для студентів фармацевтичного факультету дисципліна «Органічна хімія», яка також потребує сучасних підходів при її викладанні. У даній публікації розглянуто можливості використання дискусії як одного з інтерактивних методів навчання при викладанні органічної хімії студентам фармацевтичного факультету в рамках студентоцентризму.

Мета роботи: описати приклад застосування методу дискусії під час викладання органічної хімії студентам фармацевтичного факультету.

Методи дослідження: педагогічний експеримент зі студентами другого курсу фармацевтичного факультету денної форми навчання.

Результати: у ході педагогічного експерименту викладач надавав студентам завдання, що мало декілька варіантів розв'язання. Використовувався підвид дискусії «Поділ на підгрупи», тож здобувачі освіти були поділені на міні-групи (по 3-4 людини). До змістового модуля 1 «Основи будови органічних сполук. Вуглеводні» їм було запропоноване таке завдання: «Яким чином із метану можна добути: а) пара-нітрохлорбензен; б) пара-нітрофенол; в) пара-броманілін? Запропонуйте відповідні схеми синтезу з використанням необхідних реагентів. Зазначте назви для всіх органічних сполук. Укажіть умови перебігу реакцій». Викладач оголосив час, протягом якого студенти повинні були обговорити в групах можливі схеми синтезу й написати шляхи розв'язання даного завдання. Після закінчення відведеного часу кожна міні-група представляла свої схеми синтезу та обґрунтовувала їхню доцільність, зазначала, які переваги та недоліки таких хімічних перетворень. Під час такого завдання починалася дискусія між студентами під контролем викладача. Даний метод дозволив здобувачам освіти бути активними учасниками навчального процесу, що є основою студентоорієнтованого навчання, та був спрямований на розвиток навичок критичного мислення й аналізу, вміння аргументовано висловлювати думку та ставити запитання.

Висновки: у ході дослідження був проведений педагогічний експеримент із використанням методу дискусії зі студентами другого курсу фармацевтичного факультету під час вивчення дисципліни «Органічна хімія». Застосування такого методу лежить в основі студентоцентризму як одного з сучасних підходів до навчання. Перспективами подальших досліджень є вивчення та використання інших підвидів методу дискусії на заняттях із органічної хімії для майбутніх магістрів фармації.

Ключові слова: дискусія; органічна хімія; студенти фармацевтичного факультету; студентоцентризм (студентоорієнтоване навчання).

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОГО МОДУСА У СТУДЕНТІВ-СТОМАТОЛОГІВ ТА МЕДИКІВ ЯК ЗАПОРУКА УСПІШНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

Листопад Д. С.

Науковий керівник: к.пс.н., доц. Лимар Л. В.

Навчально-науковий центр неперервної професійної освіти Інституту післядипломної освіти

Директор Навчально-наукового центру неперервної професійної освіти Інституту післядипломної освіти: к.пс.н., доц. Лимар Л. В.

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Київ, Україна

Актуальність: питання комунікативного модуса як сукупності характеристик, які визначають налаштованість комуніканта на позитивне вирішення ситуацій взаємодії, є надзвичайно важливим компонентом професійної підготовки майбутніх медиків та стоматологів. Проте, на жаль, у порівнянні із значущістю опанування практичних дисциплін, формування м'яких навичок та зокрема комунікативного модуса не займає настільки важливе значення у фаховій підготовці медиків в Україні. З метою оптимізації підготовки майбутніх медиків та стоматологів щодо формування у них позитивного комунікативного модуса було вирішено провести аналіз поняття та визначити компоненти комунікативного модуса у студентів-стоматологів.

Мета роботи: на підставі аналізу світового досвіду, визначити поняття та компоненти комунікативного модуса студентів-стоматологів.

Результати: питання формування комунікативного модуса студентів стоматологічного профілю було досліджене автором, та отримані результати аналізу представлені в роботах. За допомогою попередніх досліджень визначено, що формування позитивного комунікативного модусу магістрів стоматології відбувається в процесі навчання у медичних закладах вищої освіти та під час практичної діяльності. Цей процес потребує високого рівня адаптації, інноваційного підходу та здатності діяти в умовах невизначеності, виконуючи професійні завдання. Важливу роль у цьому відіграють загальні компетентності, серед яких розвиток мовленнєвих і комунікативних навичок, що забезпечують ефективну взаємодію з пацієнтами, колегами та іншими фахівцями. Маїстри стоматології опановують усну та письмову комунікацію державною й іноземними мовами, що сприяє професійній мобільності та якісному медичному обслуговуванню. Важливим аспектом є здатність до вибору відповідних комунікативних стратегій, що передбачає адаптацію манери спілкування відповідно до ситуації, потреб пацієнта та культурного контексту.

Проведений аналіз практичного досвіду підготовки стоматологів у закладах додипломної освіти показав, що майбутні стоматологи набувають навичок роботи в команді та міжособистісної взаємодії, що дає змогу ефективно працювати у мультидисциплінарному середовищі, будувати конструктивні відносини з колегами та вирішувати конфліктні ситуації. Значну увагу приділяють етичним принципам та соціальній відповідальності, адже професійна діяльність стоматолога базується на дотриманні етичних норм, толерантності та відповідальності перед суспільством. Професійні компетентності також відіграють ключову роль у формуванні комунікативного модусу, оскільки вони забезпечують здатність до ефективної взаємодії з пацієнтами, включаючи збір анамнезу, пояснення діагностичних і лікувальних процедур, формування довірливих стосунків та підтримку комфорту пацієнта.

Аналіз програм підготовки та інших нормативних документів показав, що не менш важливими є організація та проведення профілактичних заходів, що вимагають умінь комунікувати під час групових та індивідуальних консультацій щодо профілактики стоматологічних захворювань. Стоматолог повинен також враховувати психологічний стан пацієнтів, зокрема в умовах стресу чи страху перед лікуванням, що сприяє ефективному